



full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Comunicar esperança i confiança en el nostre temps

Avui celebrem la 51a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, i el papa Francesc en el seu missatge ens exhorta a «una comunicació constructiva, que refusant els prejudicis contra els altres, fomenti una cultura de l'encontre que ajudi a mirar la realitat amb autèntica confiança». Ens proposa la metàfora del molí per a entendre que l'ésser humà, la seva vida, la ment, les relacions, la comunicació, tot plegat, és com una pedra de molí que mai no s'atura i que pot moldre blat o jull.

Certament, hem de ser realistes en contemplar el món per a no caure en un optimisme ingenu. Una mirada honesta a la realitat ens porta a constatar moltes situacions greus que s'han de resoldre. Començant pels conflictes bèl·lics a diferents llocs del planeta que porten el Papa a afirmar que en l'actualitat es pot parlar d'una Tercera Guerra Mundial. El terrorisme constitueix una amenaça gravíssima per a la pau i la seguretat internacionals. La pobresa i la fam segueixen essent unes lacres greus en el món, com ho és la manca d'accés a l'aigua potable. D'altra banda, segueixen existint discriminacions per diferents motius, i també es dona l'explotació infantil, els maltractes, les pandèmies, la precarietat laboral, les dificultats d'accés a la vivenda, etc. La llista podria fer-se inacabable.

Com a creients, hem de partir del realisme més sincer però sense caure en el pessimisme o la desesperació. La nostra mirada ha de ser teològica, és a dir, des de la fe. Això vol dir que com a creients, com a cristians,



la nostra mirada s'aclareix a la llum de l'Evangeli, de la Bona Nova de Jesucrist, el Fill de Déu. L'ésser humà té necessitat d'esperança i la busca sense parar i sol posar les seves expectatives en persones, idees, projectes o béns materials; amb tot, la gran esperança a la que tot ésser humà aspira només pot estar en Déu. La gran esperança, però, no és una idea o un sentiment o un valor o un projecte, és una persona viva: Jesucrist.

El centre de la seva predicació és el Regne de Déu. Es tracta d'un canvi en l'ésser humà, en tot l'home, i no sols en la manera d'ac-

tuar sinó d'un canvi en l'ésser, unes noves arrels, una nova orientació de tota la vida. No ha vingut a «millorar» l'ésser humà, ve a crear un home nou i aquesta novetat ho abasta tot: l'interior i l'exterior, l'espiritual i el material, l'individu i la comunitat, aquest món i l'altre. No es tracta només d'un canvi interior sense compromís extern, així com tampoc es tracta simplement de canviar les estructures. És un canvi de l'ésser humà sencer que comporta com a conseqüència un canvi en la societat. Una transformació de la manera de pensar i de fer en la direcció de Déu.

La terra on comença a germinar aquest Regne és el cor del qui escolta la Paraula. Els pobres són els primers i principals destinataris, la seva carta magna són les Benaurances, la seva llei és l'amor i mena a la veritable alegria. Un Regne que ja és entre nosaltres i que la seva llavor creix en el silenci, d'una manera oculta a la mirada superficial. Per això, el jull que també

hi és present, no ha de robar l'alegria ni pot apagar l'esperança i el compromís del deïxible. El Papa ens diu que «la confiança en la llavor del Regne de Déu i en la lògica de la Pasqua configura també la nostra manera de comunicar. Aquesta confiança ens fa capaços de treballar amb la convicció que és possible descobrir i il·luminar la bona notícia present en la realitat de cada història i en el rostre de cada persona».

Amb aquestes reflexions agraeixo, una vegada més, la ingent labor de l'Església que per a comunicar la Bona Nova és cada vegada més present en les xarxes socials.



ENTREVISTA

Colònies
per a tothom

NÚRIA MARTÍNEZ

La Fundació Pere Tarrés proposa que cap infant es quedi sense colònies, especialment els que es trobin en situació de vulnerabilitat social. Per fer-ho possible demana la col·laboració de la ciutadania a través de donatius per poder becar famílies —tant les que ja formen part dels centres d'esplai com noves—, en funció dels seus ingressos: www.pere-tarres.org/donatius / 93 430 16 06. La Núria Martínez és la vicepresidenta del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés.

Què aporten les activitats de lleure?

Un context idoni per promoure les relacions socials dels infants i adolescents i per treballar l'espiritualitat i el transcendent. En el cas dels centres d'esplai del MCECC, aquesta activitat continua durant el curs i això permet oferir a les famílies un projecte d'acompanyament de tota l'etapa d'infància i adolescència.

Per què són importants les colònies, especialment per als nois en situació de vulnerabilitat?

Les colònies d'estiu sempre esdevenen una experiència significativa per als infants i adolescents que les viuen. En el cas dels infants en situació de vulnerabilitat, unes colònies d'estiu possiblement poden esdevenir l'única activitat especial dels mesos de vacances i, per això, encara són més especials. El rol dels monitors esdevé clau, ja que acaben essent uns referents importants en el seu procés d'aprenentatge.

Per què és important fer activitats inclusives?

A colònies és important que la beca no esdevingui una diferència entre els infants i joves que viuen l'activitat. Allà tots acaben formant part d'una mateixa «família», amb uns hàbits, activitats, referents... i això acaba generant una sensació de germanor i igualtat, aliena als seus llocs d'origen.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Amor fidel

Un bon amic que passava el tràngol de la malaltia irreversible de l'esposa i que l'acompanyava en un procés que sabia que acabaria en la mort, em comentava el dolor que sentia i el consol que experimentava quan li venien al pensament les paraules del compromís matrimonial del dia del seu casament. Obrí la cartera de la butxaca i en va treure un paper molt ben plegat, alguns plecs segats pel pas del temps. Era el text del consentiment del nuvi en la celebració del matrimoni. El despleguà i llegí: «Jo et prenc per muller, i et prometo que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'estimaré i t'honoraré tota la vida». Mentre el tornava a plegar, afegí amb els ulls entelats: «Mira que l'he llegit vegades. Sempre l'he portat a la cartera des que ens casàrem, fa quaranta-cinc anys. Ha estat un recordatori joïós, per pregar donant gràcies, per demanar en altres ocasions, i ara em costa d'acceptar que la malaltia trencherà tants anys d'amor i estimació mútua, el nostre projecte comú». Seguí tenint cura de l'esposa fins al traspàs, vivint amb dolor la fidelitat a l'amor promès. «No estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat» (1Jn 3,18). Cal treballar la fidelitat a

la paraula donada, mantenint vives les paraules, fent-les actuals en la vida de cada dia, arrelant-les en el cor, fent-ne pregària.

Feia uns dies, un company jesuïta m'havia explicat un fet que penso que complementa l'anterior relat en aquesta aproximació a la fidelitat matrimonial. Una parella preparà un opuscle per seguir la cerimònia de celebració del seu matrimoni. Recollia l'esquema dels moments de l'eucaristia, les lectures i les músiques. Després l'opuscle restà amb altres papers i documents familiars en una carpeta. Passaren uns anys i, preparant la primera comunió de la filla, regiraren les carpetes. Aparegué l'opuscle, també el text de l'homilia del celebrant. Fou una sorpresa que els portà a refer el moment del qual era signe. «*Que la Paraula de Déu habiti en vosaltres amb tota la seva riquesa. Tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, donant gràcies per mitjà d'Ell a Déu Pare*» (Col 3,16a.17). Reflexió i pregària compartides sobre l'amor amb adjectius: pacient, bondadós, generós, esperançat... Matrimonis, deixeu que els compromisos del vostre enllaç es facin joiosament vius i presents cada dia, una i altra vegada!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Vive mejor tu vida...
con una sonrisa (*)

Basta una leve **sonrisa** en tus labios para:

- **Levantar** el corazón.
- **Acercar** a las personas para una mejor relación.
- **Quitar** barreras; eliminar zanjias; levantar puentes y mejorar la paz y la salud del alma propia y ajena.
- **Acrescentar** el buen humor y **embellecer** la cara con el rictus sencillo y humilde de una **sonrisa**.
- **Despertar** buenos pensamientos e inspirar generosas obras.
- **Sonríete** hasta que notes que tu severidad se desvanece. Prueba mirarte en el espejo. Te **sonreirás**. Entibirás tu corazón.
- **Irradia** tu **sonrisa**. Tiene mucho trabajo que hacer.

— Pon tu **sonrisa** al **servicio** de los hombres y de Dios.

- **Tú** puedes ser un **apóstol** de tu pequeña e insignificante **sonrisa**.
- **Sonríe** a los que sufren, lloran o bien están solos.
- **Sonríe** a los tímidos y a quienes están tristes.
- **Sonríe** a los niños, a los jóvenes, a los ancianos.
- **Sonríe** a tus familiares, a tus amigos y a los extraños.

Deja que todos se alegren y gocen al ver el sol que ilumina tu cara **sonriente**.

(*) Nueva edición del libro: *Vive mejor tu vida*, de J. M. Alimbau. Edit. Voz de Papel, 2017

Lectures
de la missa
diària
i santoral

29. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16, 29-33]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Felíu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-llleonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, verge, patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ Dimecres [So 3,14-18 (obé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 2-3. 4bcd.5-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dijous [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic. Sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dissabte [Ac 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. ■ † Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i noia, segons la Bíblia.





L'ASCENSIÓ DEL SENYOR



COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel?». Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «Aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos».

Jo m'estic amb vosaltres

P. JAUME SIDERA, claretia



Comencem com sant Pau demanant al Pare Déu que il·lumini la nostra mirada interior perquè coneguem amb el cor què suposa per a nosaltres l'Ascensió. Suposa que el Pare ens ha ressuscitat amb Crist i ens ha fet seure amb Ell al cel. Som on Ell és!

Quan diem en el Credo que Jesús *davallà* als inferns, ressuscità d'entre els morts, *se'n pujà al cel*, *seu a la dreta de Déu Pare*, afirmem que Jesús morint i ressuscitant ha esdevingut Amo i Senyor de l'univers. Ha recorregut de dalt a baix i de baix a dalt les esferes que segons la mentalitat antiga formaven l'univers: a sota el *xeol* o l'estança dels morts i a sobre de tot el cel de Déu.

Jesús ha acomplert la seva missió en aquest món anunciant el regnat de Déu. Ara toca als deixebles implantar-lo. Amb la força de l'Esperit Sant que davallarà sobre ells, seran els testimonis de Jesús a Jerusalem i arreu.

Abans de fer-se'ls invisible, Jesús desplega als ulls dels apòstols el seu programa d'acció:

Aneu a tots els pobles. La missió és universal, abraça el temps i l'espai. Jesús en nosaltres arriba a tot arreu. Sortim del nostre petit món i anem a les perifèries, com diu el papa Francesc.

Feu-ne deixebles: seguidors de Jesús que no parin mai d'aprendre, fins que la visquin, l'única lliçó que Ell ha donat: estimeu-vos com jo us he estimat.

I bategeu-los, submergiu-los en la vida de Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. La vida de Déu es cova en el cor de cada cristià i es desplega en la vida comunitària.

I una **garantia:** Jo m'estic amb vosaltres, dia rere dia, fins que el món no arribi a la seva culminació.

Amb la resurrecció i ascensió, Jesús ha romput les barreres del temps i de l'espai i és present a tot espai i a tot temps. Jesús és EMMANUEL, Déu amb nosaltres. No estem pas sols.

Aquest és el joïós missatge de la festa d'avui.

Aneu i proclameu-ho pertot arreu.



VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 27, a les 12 h. Missa i benedicció d'una imatge de sant Francesc a la parròquia de Sant Martí de Montnegre; **a les 20 h.** confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Rubí.

Aquest diumenge 28, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de Granollers; **a les 18 h.** Missa dels recessos d'Emaús i Effatà, al Santuari de la Salut de Sabadell.

Dimarts 30. Reunió de la Comissió Episcopal de Pastoral Social de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dimecres 31, a les 11 h. Reunió de delegats episcopals.

Dijous 1 de juny. Trobada de formació de preveres joves.

Divendres 2 de juny, a les 20 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Pere d'Octavià a Sant Cugat del Vallès.

Diumenge 4, a les 20 h. Missa amb els Moviments d'Apostolat Seglar a la Catedral; **a la mitjanit,** Rosari de l'Aurora a la *Romería del Rocío* a Montcada i Reixac.

Notícies



Moviment de Cristians de Pobles i Comarques. El diumenge 7 de maig, el Moviment de Cristians de Pobles i Comarques, present a 7 diòcesis de Catalunya, celebrà la 46a Jornada Nacional a Granollers. El Dr. Francesc Torralba parlà del tema del curs: «Tenir cura del món». Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

XIII Aplec Pasqual de l'Arxiprestat Sabadell Centre Sud. El diumenge 7



de maig, a les 6 de la tarda, es va celebrar a la parròquia de Sant Feliu l'Aplec Pasqual de les 16 parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre Sud. Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal, presidí la celebració de l'Eucaristia.



Mons. Saiz Meneses participa en la V Ultreia Mundial de Cursets de Cristiandat a Fátima. Entre els dies 4 i 6 de maig, Mons. Saiz Meneses ha participat en la Ultreia Mundial de Cursets de Cristiandat celebrada al Santuari de Fátima a Portugal, amb motiu del centenari de les aparicions de la Mare de Déu. El dia 5, pronuncià una conferència sobre D. Sebastià Gayà, un dels tres iniciadors dels cursets i que té obert el procés de beatificació. El mateix dia concelebrà la Missa a la capella de les Aparicions i pronuncià l'homilia. El dissabte 6, assistí als actes

centrals de la Ultreia Mundial i concelebrà a la Missa de cloenda.

Agenda

Dia de l'Apostolat Seglar. Amb el lema: «Sortir, caminar i sembrar sempre de nou» (EG, 21). Diumenge 4 de juny. A les 17 h, visita (optativa) a les esglésies de Sant Pere de Terrassa; a les 17.30 h, acollida i presentació de l'activitat; a les 18.30 h, sortida fins a la Catedral; a les 19.45 h, assaig; a les 20 h, Eucaristia presidida per Mons. Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa.

Concert. *La flor de lotus. Un Rèquiem japonès.* Parròquia de Sant Esteve de Granollers. Diumenge 4 de juny, a les 18 h.

7 dies de pregària i treball manual al Monestir de Poblet. Del 16 al 23 de juliol, el Monestir de Santa Maria de Poblet (de l'Orde del Císter) organitza una setmana per a joves interessats en conèixer la vida monàstica. Es podrà prendre part en la pregària, el treball i els actes de comunitat. Hi hauran unes sessions formatives. Informació: F. Borja, hostatgeriadepoblet@gmail.com, o bé al tel. 626 553 020.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Comunicar esperanza y confianza en nuestros tiempos

Celebramos hoy la 51.ª Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, y el papa Francisco en su mensaje nos exhorta a «una comunicación constructiva que, rechazando los prejuicios contra los demás, fomente una cultura del encuentro que ayude a mirar la realidad con auténtica confianza». Nos propone la metáfora del molino para entender que el ser humano, la vida, la mente, las relaciones, la comunicación, todo en conjunto, es como una piedra de molino que no se detiene y que puede moler trigo o cizaña.

Ciertamente, hemos de ser realistas al contemplar el mundo para no caer en un optimismo ingenuo. Una mirada honesta a la realidad nos lleva a constatar muchas situaciones graves que se deben resolver. Comenzando por los conflictos bélicos en distintos lugares del planeta que llevan al Papa a afirmar que en la actualidad puede hablarse de una Ter-

cera Guerra Mundial encubierta. El terrorismo constituye una gravísima amenaza para la paz y seguridad internacionales. La pobreza y el hambre siguen siendo graves lacras en el mundo, como la falta de acceso a agua potable. Por otra parte, siguen existiendo discriminaciones por diferentes motivos, como tiene lugar también la explotación infantil, los maltratos, las pandemias, la precariedad laboral, las dificultades de acceso a la vivienda, etc. La lista podría hacerse interminable.

Como creyentes, hemos de partir del realismo más sincero pero sin caer en el pesimismo o la desesperación. Nuestra mirada ha de ser teológica, es decir, desde la fe. Eso significa que como creyentes, como cristianos, nuestra mirada se esclarece a la luz del Evangelio, de la Buena Nueva de Jesucristo, el Hijo de Dios. El ser humano tiene necesidad de esperanza y la busca sin cesar

y suele poner sus expectativas en personas, ideas, proyectos o bienes materiales; pero la gran esperanza a la que todo ser humano aspira sólo puede estar en Dios. La gran esperanza no es una idea, o un sentimiento o un valor, o un proyecto, es una persona viva: Jesucristo.

El centro de su predicación es el Reino de Dios. Se trata de un cambio en el ser humano, en todo el hombre, y no sólo en el modo de actuar, sino de un cambio en el ser, unas nuevas raíces, una nueva orientación de toda su vida. No ha venido a «mejorar» al ser humano, viene a crear un hombre nuevo, cuya novedad lo abarca todo: el interior y el exterior, lo espiritual y lo material, el individuo y la comunidad, este mundo y el otro. No se trata sólo de un cambio interior sin compromiso externo, como tampoco se trata simplemente de cambiar las estructuras. Es un cambio del ser humano entero que comporta co-

mo consecuencia un cambio en la sociedad. Una transformación de los modos de pensar y hacer en la dirección de Dios.

La tierra donde comienza a germinar ese Reino es el corazón del que escucha la Palabra. Los pobres son los primeros y principales destinatarios, su carta magna son las Bienaventuranzas, su ley es el amor y conduce a la verdadera alegría. Un Reino que ya está entre nosotros y cuya semilla crece en el silencio, de un modo oculto a la mirada superficial. Por eso, la cizaña, que también está presente, no debe robar la alegría ni puede apagar la esperanza y el compromiso del discípulo. Nos dice el Papa que «la confianza en la semilla del Reino de Dios y en la lógica de la Pascua configura también nuestra manera de comunicar. Esa confianza nos hace capaces de trabajar con la convicción de que es posible descubrir e iluminar la buena noticia presente en la realidad de cada historia y en el rostro de cada persona».

Con estas reflexiones agradezco, una vez más, la ingente tarea de la Iglesia que para comunicar la Buena Nueva está cada vez más presente en las redes sociales.